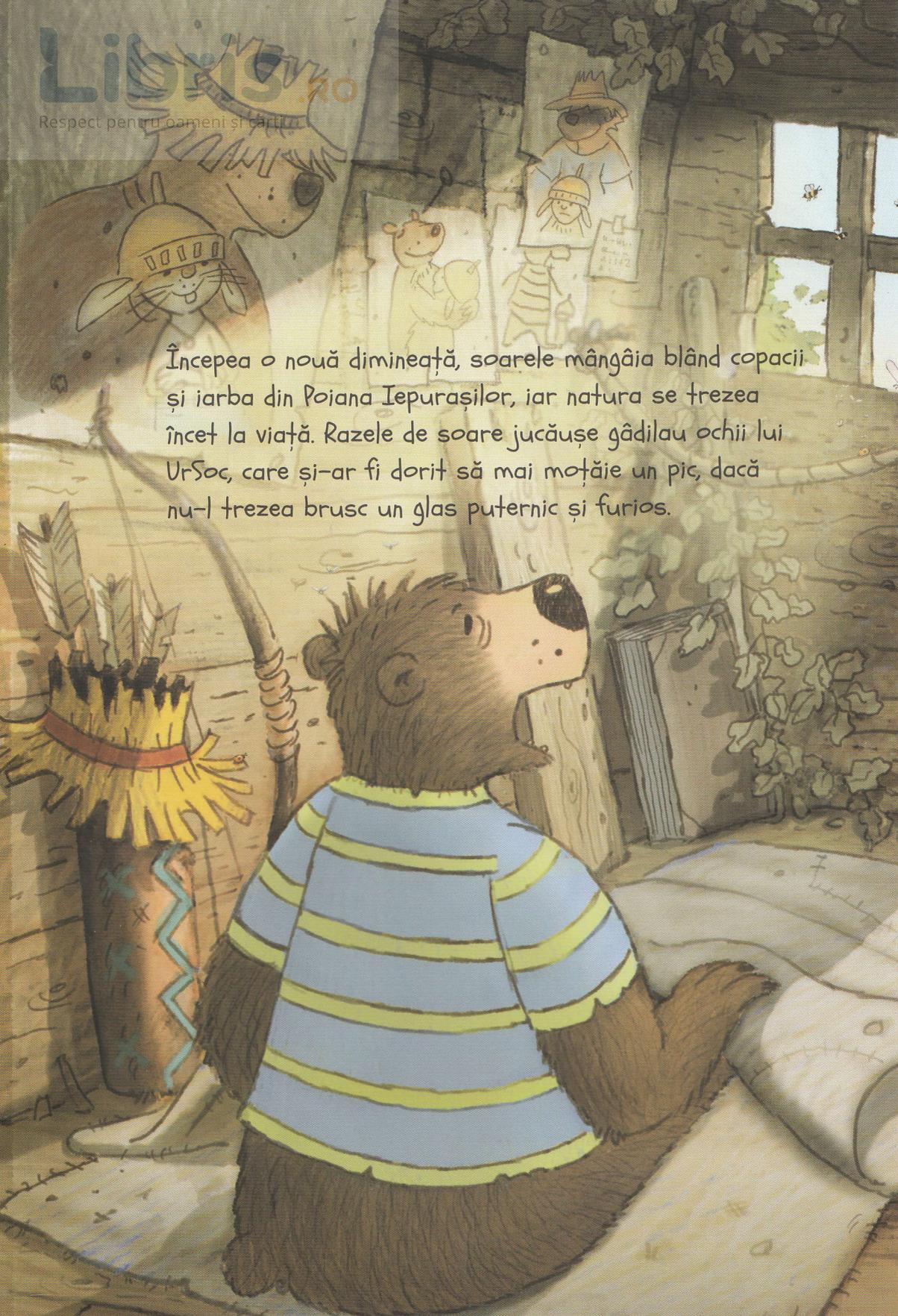

Hoțul din Poiana Iepurașilor

O poveste de aventuri de Walko

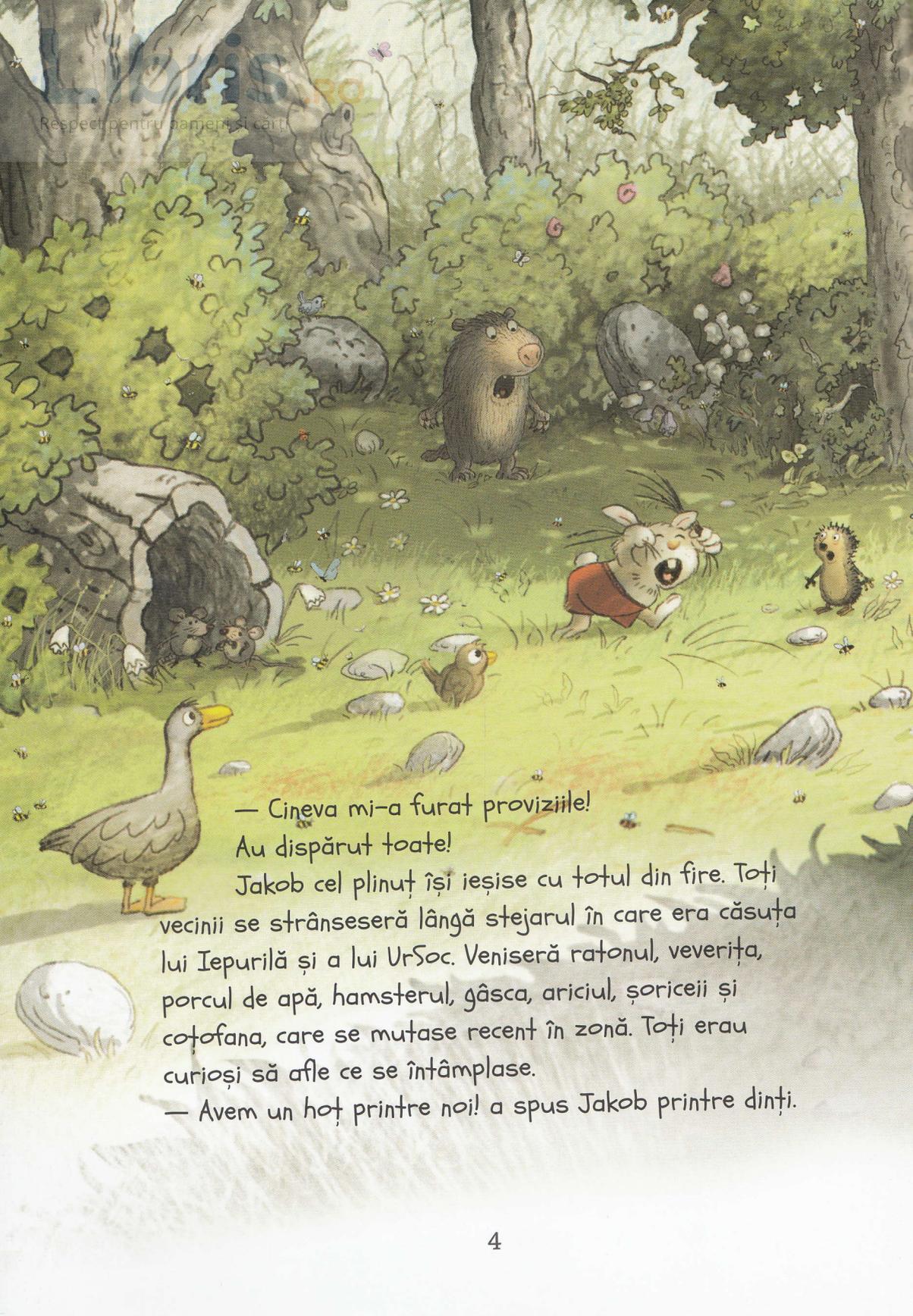

Începea o nouă dimineață, soarele mângâia blând copacii și iarba din Poiana Iepurașilor, iar natura se trezea încet la viață. Razele de soare jucăușe gădilau ochii lui Urșoc, care și-ar fi dorit să mai moțăie un pic, dacă nu-l trezea brusc un glas puternic și furios.

— Ajutooor! Hoții! Am fost tâlhărit!
 a strigat cineva atât de tare, încât UrSoc
 a deschis ochii buimac, mai-mai să-i sară din orbite.
 Iepurilă era deja în picioare, stătea pe balcon
 și privea în jos. Dolofanul Jakob, verișorul
 lui Iepurilă, parcă își ieșise din minți și țopăia
 de colo-colo nervos.

— Cineva mi-a furat proviziile!
Au dispărut toate!

Jakob cel plinuț își ieșise cu totul din fire. Toți vecinii se strânseseră lângă stejarul în care era căsuța lui Iepurilă și a lui UrSoc. Veniseră ratonul, veverița, porcul de apă, hamsterul, găscă, ariciul, șoriceii și coțofana, care se mutase recent în zonă. Toți erau curioși să afle ce se întâmplase.

— Avem un hoț printre noi! a spus Jakob printre dinți.

— Ba n-a fost niciunul dintre noi! a strigat doamna Gâscă.
— Ei, na! Păi și atunci, cine altcineva a fost? a urlat Jakob.
UrSoc și Rilă-Cavalerilă, cum mai era numit Iepurilă, au
năvălit pe scările care coborau din stejar.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Cămăruța lui Jakob avea încuietoare, ce-i drept, dar în Poiana Iepurașilor nu era nevoie să încui ușa, căci nu intrau musafiri nepoftiți. Însă acum cămăruța lui era goală! Toate rafturile și sertarele în care își păstra pădăii, trifoi dulce, morcovi, mere, pere și sfeclă de zahăr erau acum curate lună. Un singur morcov mai rămăsese în sertar.

— Printre noi se află un hoț! a urlat din nou Jakob cel dolofan.

